

[Kaj Hansen]

menhæng med de koordinerede bestræbelser, der er aftalt mellem EF-landene for at stimulere den økonomiske aktivitet i medlemslandene.«

Så vil jeg gerne spørge, hvordan dette forslag er med til at stimulere den økonomiske aktivitet, eftersom det betyder, at stats- og kommunekasserne skal have 1,3 mia kr. mere. Det kunne være rart at få en forklaring på, hvordan en foranstaltning som den, vi ser her, er i stand til at stimulere forbruget. Jeg kan i grunden ikke forstå, at man ikke i stedet for de 500 kr. gav 1.000 kr., og så kunne man forhøje beløbet tilsvarende. Det ville se meget flottere ud over for EF-landene, om man gjorde noget sådant.

Så kan man sige: hvad kunne man så gøre i denne situation? Ja, da jeg fra denne talerstol sidste gang talte om skatter, var det i forbindelse med den redegørelse, som daværende skatte- og afgiftsminister Kampmann havde lagt frem, om socialdemokratiets planer for en ny skattereform. Det, man så kunne gøre, var faktisk at fjerne nogle af de urimelige fradrag, vi har, ikke mindst for selvstændige erhvervsdrivende, og så kunne man passende bruge det beløb, der her kom ind, til at sætte nogle beskæftigelsesarbejder i gang.

Jeg må sige, at det må være dybt skuffende for en socialdemokratisk regering, eller delvis socialdemokratisk regering, og en ordfører som hr. Camre at stå heroppe og anbefale et forslag, der dels er reaktionært, dels vil øge arbejdsløsheden og intet som helst har tilfælles med det forslag til en skattereform, som man lagde frem på et tidligere tidspunkt, inden folketinget tog sommerferie. Derfor skal jeg sige meget klart, at vi vil arbejde på at imødegå denne politik, og vi skal også, når lejlighed gives, nok pege på de løsninger, der skal til. Dem kan vi jo nemt finde i den plan om en reform af skattepolitikken, som socialdemokratiet så venligt gav os her for nogle måneder siden.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Den radikale folketingsgruppe stemmer imod det af regeringen fremsatte forslag. Vi har udarbejdet et eget forslag, og det er omdelt. Regeringen skal ikke forholdes de nødvendige midler til at føre Danmark igennem den økonomiske krise, men det skal ske på

anstændig vis, og det er en uanstændig måde, denne regering foreslår at skaffe 1,2 mia kr. ekstra på. Det kan ikke få radikal støtte.

Hovedindholdet er jo en ændring af reguleringsmåden for personfradrag og skalatrin i statskatten eller for at sige det lige ud: nedsættelse af personfradraget og grænserne for, hvor hårdt man vil ramme mellemindkomsterne. Lad mig lige tage mellemindkomsterne først: enhver i denne sal ved, at der ved et ulykkeligt samvirke mellem stigende indkomst og deraf følgende skat og bortfald af velfærdstilskud sker en brandskatning netop af mellemindkomsterne. For nogle år siden havde vi et eksempel fremme fra et udvalg nedsat af regeringen, hvorefter en indkomstfremgang på 10.000 kr. bevirkede, at denne mellemindkomstfamilie havde 4.000 kr. mindre til rådighed, end før indkomsten steg.

Vi ved, at det bedste bodemiddel er at gøre velfærdstilskuddene uafhængige af indkomsten. Det har vi ikke råd til. Der er en anden udvej. Vi kan forlænge det stræk af indkomsten, hvor der opkræves mindst skat, proportionalstrækket. Det foreslog den radikale gruppe i afvigte samling, og den anviste, hvorledes man skulle skaffe penge til det gennem en fradragsreform. Det foreslog den socialdemokratiske regering, som opgav i august. Denne regering foreslår det modsatte, at nedsætte den forlængelse af strækket af indkomsten, hvor man betaler den mindste procent i skat. Mellemindkomsterne skal straffes. Hvad har de dog gjort?

Nu må regeringen ikke prøve på at få os til at tro, at det alene er på grund af, at regeringen skal have flere penge. Skal regeringen bruge flere penge, så anviser den gældende lov ganske klart, hvordan man skal få det: man skal forøge udskrivningsprocenten. Så er spørgsmålet: kan det ene ikke være lige så godt som det andet? Er der nogen forskel på at forøge udskrivningsprocenten og ændre reguleringsmåden? Ja, det er netop det, der er.

Ændrer man reguleringsmåden, så skal en beskeden indkomst som 35.000 kr. i skattepligtig indkomst for et ægtepar med én indkomst af med 1,2 pct. mere i skat end den skattepligtige indkomst, der er 10 gange så stor, altså 350.000 kr. i skattepligtig indkomst, der slipper med at betale 0,4 pct. For dem, der ikke kan lide procenter: den lille skattepligtige indkomst på 35.000 kr. skal af